

Nedeľa 6. 3. 2016, 10:00, Krefeld, Nemecko

„Pamätajte na predošlé veci, dávne od veku, že Ja som silný Bôh, a nie je viacej nijakého Boha, ani nieto podobného Mne, ktorý oznamujem od počiatku to, čo bude na koniec, a od pradávna veci, ktoré sa ešte nestali, ktorý hovorím: Moja rada stojí, a činím všetko, čo sa mi len ľúbi...“ [Izaiáš 46:9-10]

Aj dnes vás jednoducho srdečne vítame v drahom mene nášho milovaného Pána. Nech nás Boh spoločne požehná a nech je i toto zhromaždenie prípravy na slávny deň návratu Ježiša Krista, nášho Pána.

[pozdravy]

Kde mám bratov z rôznych krajín, ktorí nás navštívili a ktorých sme chceli zavolať? Prosíme, aby aspoň vstali, aby sme ich mohli pozdraviť. Kde je brat Felix? Poď dopredu. Kde je brat Jean-Claude, brat Eli, brat Gill Noble... Zdravíme skutočne všetkých slúžiacich bratov – brata Müllera z Rakúska i ostatných zo všetkých národov, jazykov a národností, zo všetkých susedných krajín, skutočne odvšadiaľ. Vážime si, že Boh má vo všetkých národoch a jazykoch bratov, ktorí Slovo Pánovo dávajú ďalej. Brat Didier... Sme Bohu zo srdca za všetkých bratov vďační. Poďte dopredu a pozdravte nás.

[pozdravy]

Na to hovoríme Amen. Áno, je to skutočne tak, neprichádzame sem, aby sme počuli človeka alebo jeho názory, ale aby sme počuli Božie sväté zjavené Slovo. Hovorím vám, deje sa skutočne to, čo sa dialo v Lukášovi 24, kde náš Pán začal učeníkom hovoriť o tom, čo je napísané v Mojžišovi, v prorokoch a žalmoch, a keď hovoril, otvoril im porozumenie pre Písmo. Tak je to teraz! Tak je to dnes! Ak Písmo zvestujeme, otvára náš Pán naše porozumenie pre Písmo.

Prosíme ešte brata Müllera, aby prišiel a modlil sa s nami. Prosíme aj brata Jean-Clauda a jeho spevokol, aby prišli a spievali s nami chórus Maranatha. Prosím, prídte teraz dopredu. My všetci povstaneme a náš milovaný brat Müller bude jednoducho ďakovať.

[modlitba a pieseň]

Amen. Ďakujem. Posadíme sa. Francúzština je tiež veľmi ľahká: My Ťa očakávame, On sa vráti. Ak sa aj v nemčine, angličtine a ostatných jazykoch môžeme pripojiť, tak môžeme vo všetkých jazykoch nášmu Pánovi vzdávať česť. Aká je to veľká prednosť, že môžeme Božie Slovo rešpektovať ako absolútnu autoritu! Ako to vyjadril brat Müller v krátkej modlitbe: Tvoje Slovo vykonáva, k čomu bolo poslané [Izaiáš 55:11]. Nie zvestovateľ, ale zvesť vykonáva, k čomu bola poslaná. Boh Svojich poslov vzal, zvesť nám však zostala a tú z milosti nesieme do celého sveta.

Ak Boh chce, aj teraz v marci je naplánovaná cesta do viacerých afrických krajín od Etiópie, Addis Abeby, Kigali, Ugandy, Nairobi až po Dar es Salaam. Nech Boh daruje milosť, aby to ešte všetko mohlo byť učené. Sme za to vďační. Brat Theo všetko pripravuje a pridával k tomu jedno mesto za druhým a povedal: „Ak už si v tejto oblasti, príď predsa aj do Kigali a Entebbe...“, čo najprv nebolo plánované, ale s Božou pomocou cestu učiníme.

Ako oznámenie pre nás, bratia a sestry, ďakujeme našim bratom za všetky pozvania. Aj naši bratia z Paríža, z Londýna, z Bruselu, odvšadiaľ, z Bukurešti – všetci pozývajú, a ak Boh chce, budeme tam môcť v priebehu času prísť. Ak to berieme správne, tak viac nepotrebujem nikam cestovať – zvesť predsa dosiahla všetky krajiny a naši bratia v rôznych mestách zvestujú Božie Slovo a rozdeľujú ten istý duchovný pokrm – to, čo je napísané v Matúšovi 24:45-47, sa stalo Božou realitou – žijeme v tom. Ako všetci viete, Boh bratovi Branhamovi skutočne prikázal, aby necestoval do Zürichu, ale vrátil sa späť do Jeffersonville a uskladnil pokrm. A tak iste, ako Boh žije, tak mi 3. 12. 1962 povedal: „Pokrm, ktorý máš uskladniť, je Božie Slovo zasľúbené pre tento čas, čakaj však s rozdávaním, kým neobdržíš zvyšok pokrmu.“ Boh vedel všetky veci dopredu. On povedal, že príde hlad po Božom Slove [Amos 8:11], a poslal Svojho proroka, aby oznámil celé Božie Slovo od 1. Mojžišovej až po Zjavenie. Boh otvoril naše porozumenie pre Písmo a my môžeme stále znovu povedať: My sme nenasledovali šikovne zloženým bájkam [2. Petra 1:16]. To konajú iní. Nie! Boh nám skutočne daroval rešpekt pred Jeho Slovom a tak, ako brat

Branham bral Bibliu do svojich rúk, pozdvihol ju a povedal: „Toto je moja absolútna autorita“, tak berieme Bibliu do rúk my a vieme: „Toto je naša absolútna autorita!“

Aby ste to vedeli, možno by som vám mal prečítať, čo povedal brat Branham v modlitbe na konci kázania siedmej pečate 24. 3. 1963 a počas posledných piatich minút to priniesol pred trón milosti. Nielenže to povedal, ale v modlitbe to priniesol pred Boha Pána:

„Preto Pane, ešte prosím, že by si mi pomohol: Budem stále slabší, Pane, a viem, že moje dni sú spočítané, a preto Ťa prosím o Tvoju pomoc. Dovoľ mi byť verný, úprimný a otvorený, Pane, aby som bol schopný niesť zvesť ďalej tak, ako je to pre mňa určené. Keď príde ten čas a budem musieť skončiť, keď prídem k rieke, a uvidím vlny, ó, Bože, nech je potom tento meč odovzdaný niekomu, kto je úprimný a nesie pravdu.“

To boli posledné slová, keď hovoril o siedmej pečati. Boh ho skutočne požehnal a použil a on bol ten zaslúbený prorok.

Neviem, či tu je dnes tá sestra z Essenu, ktorá mi včera dala knihu, brožúru a list. Sestra potrebuje od Boha milosť. Tu píše jednoducho niečo nepochopiteľné. Najprv o Williamovi Branhamovi: „*Hľa, Ja vám pošlem proroka Eliáša, prv ako príde deň Hospodinov, veľký a strašný.*“ [Malachiáš 4:5] a potom píše: „Tento človek s duchom Eliáša žije v Izraeli, volá sa Jacob Damkani.“ Áno. Drahá sestra, odlož brožúru, odlož všetky vlastné myšlienky. Ďalej tam stojí: „On už len čaká, až sa ohlási druhý svedok, a potom spoločne predstúpia.“

Bratia a sestry, na tomto mieste veríme Božie Slovo v originále. Keď náš Pán hovoril o tom, že do Jeruzalema prídu dvaja proroci, tak veľmi presne opísal, čo sa dialo v službách Eliáša a Mojžiša [Zjavenie 11:3-6]. V čase Eliáša nepadal žiadny dážď [1. Kráľov 11:1] a ani v čase dvoch prorokov nebude padať žiadny dážď. V čase Mojžiša sa diali všetky divy a znamenia [1. Mojžišova 4-12], a aj v tom čase sa bude všetko diať tak, ako to Boh zaslúbil vo Svojom Slove. Nikto sa nemusí prihlasovať, ten čas príde a nastane po vytrhnutí.

Je jednoducho veľmi dôležité čítať Zachariáša 4, kde sú ukázané dve olivy napravo a naľavo vedľa svietnika, nie uprostred svietnika – Cirkvi, ale mimo Cirkvi. Božie Slovo je dokonalé a Boh nám z milosti Svoje Slovo zjavil. Učenie, že Ježiš bol Žid, je falošné! Ježiš Kristus bol Boh zjavený v tele! Pozemsky videný bol z línie Dávida, z línie Abraháma, ale to je predsa len podľa tela. On je predsa ten Pán, ktorý putoval už záhrade Eden, Slovo, ktoré bolo na počiatku a všetko povolalo do existencie, to Slovo sa stalo telom. Existuje aj tvrdenie, že spása pochádza zo Židov. Spása pochádza od Boha a potom prišla k Židom a od Židov prešla k pohanom a opäť sa k Židom vráti!

Myslite na Matúša 10:5, kde náš Pán skutočne hovorí: „*Na cestu pohanov neodídite...*“, ale v kapitole 12 máme úvod k tomu, že náš Pán sa stal svetlom pohanom. V každom bode sa môžeme vrátiť späť ku Božiemu Slovu a veriť tomu, čo Písmo hovorí, a tak, ako to Písmo hovorí. Matúš 12:18-19:

„Hľa, Môj služobník, ktorého som vyvolil, Môj milovaný, v ktorom sa zaľúbilo Mojej duši, položím Svojho Duchu na Neho, a bude zvestovať národom súd...“

Nielen Izraelu, ale aj pohanským národom, ako bolo oznámené už v Izaiášovi 52. Ďalej vo verši 20:

„...nalomenej trstiny nedolomí a tlejúceho knotu nevyhasí, dokiaľ neprivedie súdu k víťazstvu; a v Jeho mene dúfať budú národy.“

My predsa našu nádej nekladíme na to, že k nám príde niekto z Izraela! V 2. Korinťanom 3 stojí predsa napísané, že je na nich ešte stále zástera. 2. Korinťanom 3 od verša 13:

„...a nie ako Mojžiš, ktorý kládol zásteru na svoju tvár, aby nehľadeli synovia Izraelovi na koniec toho, čo išlo pomínúť. Ale ich mysle sa zatvrdili, lebo až do dnešného dňa zostáva tá istá zástera pri čítaní Starej zmluvy neodostretá, lebo sa Kristom odstraňuje.“

Starozákonné miesta sú pre nich ešte zatemnené. V Izraeli existuje 31 mesiášskych skupín, ktoré by všetky chceli Izrael obrátiť, a pritom všetci veria v trojjedinosť a pritom sami ešte žiadne obrátenie neprežili. Ešte stále leží na ich očiach a srdciach zástera.

Vďaka buď živému Bohu, ktorý má plán pre Izrael i Cirkev, a keď dovedie k záveru to, čo sa má diať s Cirkvou, tak bude vytrhnutá a potom v Izraeli na tri a pol roka vystúpia títo dvaja proroci, aby zvestovali Božie Slovo. Bratia a sestry, v Svätom Písme je všetko nádherne usporiadané. Dám vám predsa ešte niekoľko príkladov, aby ste vedeli, aké dôležité je nielen niečo v Novom zákone čítať, ale prinášať Starý a Nový zákon stále znova na spoločného menovateľa, a tak vidieť potvrdenie.

Včera sme zo Zachariáša 9 zmienili, že máme v Svätom Písme výrok „*Hľa, Tvoj Kráľ prichádza ku tebe...*“ Zachariáš 9:9. Sväté Písmo sa naplnilo, ale vtedy On Svoje kraľovanie ešte nezačal! A až dodnes ho ešte nezačal. On bol Kráľom, je Kráľom a zostane Kráľom, ale všetko je usporiadané podľa spásneho plánu nášho Boha. Čítajme zo Zachariáša 9, kde stojí ešte stále napísané:

„Plesaj veľmi, dcéro Siona, pokrikuj radostne, dcéro Jeruzalema! Hľa, tvoj Kráľ príde k tebe, spravodlivý je a plný spasenia, chudobný a jazdiaci na oslovi, na osľati, žrebcovi oslíc.“

A potom v súvislosti s tým, čo brat Branham povedal napríklad v siedmich pečatiach: Mnohí si myslia, že to, čo povedal, sa stalo už v marci 1963. Nie, bratia a sestry, v marci 1963 bolo zjavené, čo bolo Jánovi na ostrove Patmos ukázané. V marci 1963 však na zem nezostúpil nový Jeruzalem, nenastala polhodina ticha na nebi, Baránok nevzal knihu a ani trón milosti sa nestal trónom súdu! Brat Branham bol len v duchu uvedený do všetkého, čo bolo Jánovi na ostrove Patmos zjavené, a my môžeme všetko vziať späť do Svätého Písma a z milosti to usporiadať. V Matúšovi 2:2 čítame:

„...a hovorili: Kde je ten narodený Kráľ židovský? Lebo sme videli Jeho hviezdu na východe slnca a prišli sme sa Mu pokloniť.“

Kde je ten narodený kráľ židovský? Keď potom prejdeme k prvej kapitole Lukáša, tak tam máme oznámenie, že prišiel. Lukáš 1:33:

„...a bude kraľovať nad domom Jakobovým až na veky, a Jeho kráľovstvu nebude konca.“

Židia vtedy mohli počítať s tým, že kráľovstvo započne, ale až dodnes nezačalo. A ja vám prečítam, kedy skutočne započne. Sväté

Písmo hovorí o všetkom, čo sa kedy malo stať, a naším poslaním je všetko správne usporiadať, totiž tam, kam to vo svojom naplnení skutočne patrí. Už v Starom zákone v hlavnom zaslúbení proroka Izaiáša máme oznámenie, že Pán začne Svoje kraľovanie. V Izaiášovi 9:5 stojí hlavné oznámenie o narodení nášho Spasiteľa:

„Lebo dieťa sa nám narodilo, Syn nám je daný, a kniežatstvo bude na Jeho pleci, a nazvú Jeho meno: Predivný, Radca, Silný Bôh, Udatný Hrdina, Otec Večnosti, Knieža Pokoja.“

Dobre počúvajte ďalší verš:

„Množiteľovi toho kniežatstva a pokoju nebude konca. Sedieť bude na tróne Dávidovom a bude panovať nad jeho kráľovstvom, aby ho pevne postavil a založil na pevný základ súdom a spravodlivosťou odteraz až na veky.“

Odteraz až na veky. Nuž, odkedy je to „odteraz“? Čo znamená „až naveky“? Stačí jednoducho čítať ďalej a prejsť k Zjaveniu 11. Nebudeme sa tým dlho zaoberať, pretože našou témou je príprava na slávny deň návratu Ježiša Krista. Nám, ktorí žijeme v tomto čase, v ktorom je toľko výkladov toho, čo brat Branham povedal, niekedy skutočne z toho môže dôjsť zle, pretože sa nevracajú späť do Písma. My sa vraciame vždy späť ku Svätému Písmu, pretože nebesia a zem pominú, ale Božie Slovo zostáva všetky veky! Brat Branham nechcel nič iné ako zjaviť Božie Slovo! Ale tak, ako je rozdelené biblické proroctvo, tak to bolo darované aj jemu.

Povedzme to ešte raz: Boh nám skutočne daroval milosť všetkému správne porozumieť, všetko správne zaradiť a nechať z milosti zaradiť nás samých. V Zjavení 11:15 čítame:

„A siedmy anjel zatrúbil, a povstali veľké hlasy na nebi, ktoré hovorili: Kráľovstvá sveta sa stali kráľovstvami nášho Pána a Jeho Krista, a bude kraľovať na veky vekov.“

Čo sme to čítali? „A siedmy anjel zatrúbil...“ Tu máme kľúčové slovo. Šesť anjelov zatrúbilo v Zjavení 8 a 9 a potom prichádza v kapitole 10, verš 7 oznámenie, že „v dňoch hlasu siedmeho anjela, keď bude trúbiť, dokoná sa tajomstvo Božie...“ A potom trúbi siedmy anjel a oznámenie znelo tak, ako sme to práve čítali: „Kráľovstvá

sveta sa stali kráľovstvami nášho Pána a Jeho Krista...“ Aj vo verši 17:

„...a hovorili: Ďakujeme ti, Pane, všemohúci Bože, ktorý si a ktorý si bol a ktorý prídeš, pretože si prevzal Svoju veľkú moc a kraľuješ.“

To bude Božia realita tu na zemi! Boh to skutočne nechal biblicky zoradiť tak, aby sme to všetci mohli pochopiť a vedeli, že najprv príde služba dvoch prorokov, potom veľké súženie a potom bude satan na 1 000 rokov zviazaný a započne kráľovské panovanie nášho Pána a Spasiteľa. A my smieme mať na všetkom účasť – najprv na vytrhnutí a svadobnej hostine, potom sa vrátíme s naším Spasiteľom, aby sme s ním 1 000 rokov panovali a vládli. Všetko je v Svätom Písme skutočne nádherne usporiadané. Bratia a sestry, dokonca až po prísahu, ktorá bude učinená v Zjavení 10. Aj táto prísaha nám už v Starom zákone zreteľne ukazuje, kedy sa to stane. V Zjavení 10 vo verši 6 čítame:

„...a prisahal na živého na veky vekov, ktorý stvoril nebo i to, čo je v ňom, a zem i to, čo je v nej, a more i to, čo je v ňom, že už viac nebude času...“

On prisahal! On prisahal! Ďalej vo verši 7:

„...ale vo dňoch hlasu siedmeho anjela, keď bude trúbiť, dokoná sa tajomstvo Božie, ako to zvestoval Svojim sluhom prorokom.“

Ak to chceme vedieť presne, tak stačí prejsť k Danielovi 12 a tam uvidíme, že keď bude táto prísaha učinená, bude presne tri a pol roka do konca. Prečítajme si to z proroka Daniela 12. kapitoly. Náš Boh sa skutočne o všetko postaral. Daniel 12 verš 7:

„Na to som počul hovoriť muža, oblečeného v lanovom rúchu, ktorý stál nad vodami rieky, a videl som, že pozdvihol svoju pravicu i svoju ľavicu k nebu a prisahal na Živého na veky, že na určený čas určených čias a pol času, a keď ukončia rozmetávať silu svätého ľudu, dokoná sa to všetko.“

Všetko je veľmi zreteľne povedané tak, že ani blázon nemôže zablúdiť – veľmi, veľmi zreteľne. A týchto tri a pol roka po prísaha nám postavil pred oči Daniel v 7. kapitole vo verši 25 [podľa nem. prekladu]:

„A bude trúfalo hovoriť proti Najvyššiemu a ubližovať svätým Najvyššieho a bude pomýšľať na to, že premení časy a Zákon. A budú vydaní do jeho ruky až do času a čias a do polovice času.“

Čo viac by ste ešte chceli? Vďaka buď Bohu za Starý a Nový zákon! Vďaka buď Bohu za plný súlad Jeho Božej spásnej rady.

Mnohé by k tomu ešte mohlo byť povedané – zo Zjavenia 11, kde je ešte raz reč o kráľovstve, ktoré bude vyhlásené po službe dvoch svedkov. Povedal som to z dôvodu všetkých bratov, ktorí sú na celej zemi zmätení – „Prorok povedal, prorok povedal...“ Prorok povedal to, čo v nás malo spôsobiť, aby sme sa vrátili späť ku Slovu a skutočne všetko postavili tam, kam to patrí.

Dokonca aj to, že budú v Jeruzaleme 42 mesiacov prorokovať – 42 mesiacov je tri a pol roka. A kto to číta v Zjavení 11:2, potom prichádza k veršu 3:

„A dám Svojim dvom svedkom, a budú prorokovať tisíc dvesto šesťdesiat dní, oblečení v smútočných vreciach.“

Opäť tri a pol roka. Všetko je skutočne Bohom usporiadané.

Vráťme sa však k našej téme, bratia sestry. **Ak by sme poznali všetky tajomstvá a všetko dokázali usporiadať, tak sa skutočne jedná o to, mať plný rešpekt pred Bohom a Jeho Slovom, urobiť naše osobné spásne prežitia, že by sme skutočne nie len teoreticky, ale skutočne viedli život, o ktorom môže byť povedané: „...žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus“** [Galatským 2:20] Ako sme na tomto mieste už naposledy povedali: Bratia a sestry, „keď vás Syn vyslobodí, budete skutočne slobodní.“ [Ján 8:36] – slobodní od všetkých poviazaností, slobodní od fajčenia, slobodní od pijanstva, slobodní od lží, slobodní v zásade od úplne všetkého, čo patrí k starému človeku. Môžete si spomenúť na to, že keď sa tu chceli pokrstiť tí dvaja bratia, ktorí boli homosexuáli, tak sme jednoducho museli povedať: „Tak to nejde! To nejde!“ Nemôžeme pokrstiť hriešnika vo vode a potom zasa hriešnika nechať z vody ísť von. Nie! Najprv musí nastať skutočné obrátenie. A aj v tomto ohľade musí byť rešpektované, že Boh stvoril Evu pre Adama a že od začiatku povedal: „*Nie je dobre*

byť človekovi samotnému; učiním mu pomoc...“ [1. Mojžišovi 2:18] Nič na zemi nie je zariadené tak krásne ako manželstvo – každý prichádza ku svojmu právu. Čo sa však dialo potom, v čase Sodomy a Gomory? Aj na to obdobie brat Branham stále znovu poukazoval, pretože sa to už vtedy v USA rozmáhalo. My žiadneho človeka neodsudzujeme, každý tak musí žiť, až kým mu Boh nepomôže. Nikto si sám nedokáže pomôcť, ale – a to musíme taktiež zdôrazniť – stojí napísané: *„Každý, kto bude vzývať meno Pánovo...“* [Rimanom 10:13] A kto meno Pánovo vzýva? Ten, kto poznal, že je stratený, že je poviazaný – ten vzýva meno Pánovo, aby dostal spásu, oslobodenie, odpustenie – on vzýva meno Pánovo. Stojí však napísané: *„...vzývaj ma v deň súženia...“* [Žalm 50:15] Hriešnik musí skrze zvestovanie prísť pred Bohom do vnútornej núdze, aby vedel: *„V mojom hriešnom stave na mne spočíva Božie zlorečenie, potrebujem spásu skrze krv Baránka a oslobodenie!“* Potom môžeme spievať: *„Všetko nové, všetko nové.“*

Takže my žiadneho človeka neodsudzujeme, ale prosím, verte tomu tak, ako hovorí Písmo: *„...žiadny przniteľ chlapcov kráľovstvo Božie neuvidí...“* [1. Korinťanom 6:9 podľa nem. prekladu] – tak to musel Pavol napísať. Nie! Boh pri tých Svojich zavádza pôvodný poriadok stvorenia ako v telesnom, tak i v duchovnom živote. Nič neprirodené! Nie! Tak, ako to bolo Bohom od samého začiatku určené. Tieto veci musíme zdôrazňovať, aby všetci, ktorí sú ešte niečím poviazaní a nie sú sami so sebou dnes hotoví, najprv poznali, že potrebujú spásu a oslobodenie, a potom úprimne z vnútornej núdze vzývali Pána – totiž skutočne presvedčení: *„Som stratený, som odsúdený, potrebujem záchranu, potrebujem oslobodenie, potrebujem spásu! Milovaný Pane, zmiluj sa nadou a buď mi milostivý!“* A potom k nám prichádza Božia pomoc.

Preto: Učinné správne začiatok s Bohom, vyznajme svoje hriechy, pridme k Nemu a povedzme: *„Pane, odpusti mi, obmy ma v drahej krvi Ježiša, v tom milostou očisťujúcom prameni. Len Tebe samotnému chcem posvätiť svoj život.“* [pieseň]

A poslušnosť, bratia a sestry, aj to sme na tomto mieste stále znovu hovorili: Viera a poslušnosť patria dohromady tak, ako patria

dohromady aj nevier a neposlušnosť. Boh nás skutočne určil k tomu, aby sme žili v poslušnosti viery v súlade s Božím svätým Slovom, a tak prežili našu prípravu na slávny deň Ježiša Krista.

Ako to vyjadril aj brat v modlitbe – Slovo zo Židom 10:36: „...keď vykonáte vôľu Božiu...“ – „nie Moja vôľa, ale Tvoja nech sa stane!“ [Lukáš 22:42]. Tak to jednoducho musí byť v našom srdci. Pán chce vziať do nebies svätú, v krvi Baránka obmytú, v Slove pravdy posvätenú Cirkev. Nechceme odsudzovať, ale toľko všetci chápeme: čo chce človek, ktorý žije na tejto zemi v priamom prestúpení [Slova], potom robiť v nebesiach? Pokračovať v tom ďalej? To nejde. Sväté Písmo hovorí: „*tie, ktoré boli hotové, vošli s Ním na svadbu*“ [Matúš 25:10] Patrí to k obnoveniu, k znovuzrozeniu – „*ak je niekto v Kristovi, je novým stvorením...*“ [2. Korintčanom 5:17]. Nie nové predsavzatia, ale skutočne prežitie spásy s živým Bohom tak, aby sme to mohli oboje povedať ako Pavol v liste Rimanom 4 a 9. V liste Rimanom 4 čítame najprv verš 3:

„Lebo veď čo hovorí Písmo? A Abrahám uveril Bohu, a bolo mu to počítané za spravodlivosť.“

A potom prichádza ku veršu 7 a 8:

„Blahoslavení, ktorým sú odpustené neprávosti, a ktorých hriechy sú prikruté!“

Blahoslavení! Bratia a sestry, hovorím to raz úplne otvorene: Ja postrádam toto blahoslavenstvo. Ak vám poviem, že v dňoch môjho obrátenia, v dňoch, keď Boží Duch skutočne nadprirodzeným spôsobom pôsobil – čo bolo výsledkom prineseným pred Božou tvárou? Oboje – vyčistený nos i vyplakané oči – zápas, úpenlivé prosby a potom prišiel prelom! Potom prišla radosť, víťazná radosť – Pán ma prijal! To postrádam. Radosť v Pánovi musí byť našou silou! Nemôžeme viac z tohto miesta len tak ísť – ja nie a ani my všetci nie! Nie, radosť z toho, čo Boh učinil, záchrana duše, oslobodenie, Boh tu na nás učinil veľké veci skrze moc svojej krvi, Svojho Slova a Svojho Ducha.

Ako to tu vyjadril Pavol ohľadom Dávida:

„Blahoslavení, ktorým sú odpustené neprávosti...“

Radujte sa predsa ešte dnes! Vezmite si to k srdcu! Ďakujte dnes Bohu za odpustenie! Jasajte pred Ním! Ďakujte mu: Pane, Ty si odpustil! Nič viac nezostalo! Sme obmytí v Tvojej krvi!

„Blahoslavení, ktorým sú odpustené neprávosti, a ktorých hriechy sú prikryté!“

Prosím, počúvajte dobre verš 8:

„Blahoslavený človek, ktorému Pán nepočíta hriechu.“

Ktorému nepočíta hriechu. Prečo nie? Pretože tvoj a môj hriech, tvoju a moju neposlušnosť, všetko to, čo ranilo nás, vzal na seba On. *„Hľa Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta!“* [Ján 1:29] Na kríži – ako spieva skladateľ piesní – ony sú na kríži. Pán preliat Svoju krv a hriechy viac nie je možné nájsť. Blahoslavení! Blahoslavení!

Nech nás Boh Pán dnes učiní radostnými a vďačnými. Bratia a sestry, povedzte mi: Existuje ešte na zemi ľud, na ktorom by Boh učinil také veľké veci, ako pri tých, ktorým sa On v tomto čase mohol zjaviť? Prosím, prijmite to teraz vo viere! Všetci tí, ktorí teraz spoznávajú, v akom čase žijeme a prijímajú zaslúbenú zvesť a zvestovateľa, našli milosť u Boha. Slovo, ktoré nám Pán daroval, neprejde popri nikom z nás naprázdno, ale na nás všetkých skutočne vykoná to, k čomu bolo poslané! Tak to Boh povedal a v krvou vykúpenom zástupe Božie Slovo všetko vykonáva.

My sa však musíme a smieme postaviť Pánovi k dispozícii a povedať: Nech sa všetko, čo si pre mňa pripravil, v mojom živote stane realitou: plné odpustenie, plné zmierenie, milosť a spása. Tak spoločne prežijeme svoju prípravu.

Zdôrazňujem ešte raz: Kto v tomto čase našiel milosť u Boha, tomu oznámil Svoju cestu s Cirkvou z národov. Tým zjavil zaslúbenie pre tento čas.

Ak dokonca myslíme na to, bratia a sestry, že na hore premenenia bol Mojžiš s Eliášom a že v posledných veršoch poslednej kapitoly proroka Malachiáša čítame: *„Pamätajte na zákon Mojžiša, Môjho služobníka ... Hľa, Ja vám pošlem proroka Eliáša...“* [4:4-5] Obaja – Mojžiš i Eliáš sú zmienení jedným dychom. A keď sa vrátili z hory, tak sa učeníci pýtali: *„Čože to tedy hovoria zákonníci, že najprv*

musí prísť Eliáš?“ [Matúš 17:10] Nepýtali sa na Mojžiša, ale len na Eliáša, pretože Eliáš je určený pre náš časový úsek. Mojžiš a Eliáš sú určený pre časový úsek po vytrhnutí, ale Eliáš je určený pre náš časový úsek, a preto sa na neho učeníci pýtali, aby nám Boh mohol dať odpoveď. Jednoducho nádherné! Kto to môže pochopiť? Kto to dokáže oceniť?

Boh poslal brata Branhama v duchu a moci Eliáša, a to hovorím z plného presvedčenia pred Božou tvárou: Žiadny prorok nemal službu, akú mal náš Pán a aká sa zopakovala v službe brata Branhama. Mojžiš bol veľký prorok, Pán s ním hovoril tvárou v tvár, videl oblačný a ohňový stĺp, poznal Boha osobne, ale takáto služba – že mohol povedať, kto bol Natanael, Filip, Peter i žena pri studni, že mohol všetkým povedať, čo sa dialo v ich živote – takú službu nemal Peter ani Pavol ani žiadny iný z apoštolov – takú mal brat Branham.

Určite mi môžete v tejto veci porozumieť: Stali sme sa očitými svedkami a od prvého dňa, prvej hodiny a prvého zhromaždenia som vedel – toto je muž poslaný od Boha! Skutočne som to mohol trikrát priamym spôsobom prežiť, keď som bol s bratom Branhamom a on mi mohol povedať, čo mu Boh zjavil. Viete, ako sa pri tom cítim? Kto sme my? Kto som ja? Kto sme, že nám Boh daroval od samého začiatku toto priame spojenie?

Väčšinu bratov, ktorí prichádzajú z ďalekých krajín, vezmem do susednej miestnosti vedľa kancelárie a ukazujem im poličku s viac ako šesťsto kázaniami, ktoré mi boli posielané počas päťdesiatych a šesťdesiatych rokov. Mal som tak od Boha danú milosť počuť každé kázanie, byť pri veci, rásť pod touto službou – či to bolo zjavenie siedmich pečatí... Bratia a sestry, skrze Božiu milosť sa môžem skutočne bez námahy do všetkého presadiť a smiem proroka nasledovať v jeho stopách. Som jednoducho zo srdca vďačný za to, že všetci bratia vo všetkých národoch, jazykoch a národnostiach prijali od Boha skutočne to isté zjavenie a rozdeľujú to isté Božie Slovo, ten istý duchovný pokrm, takže nestaviame do popredia zvestovania brata Branhama, ale nášho milovaného Pána a Spasiteľa. On jediný je Alfa a Omega, On jediný je Prvý a Posledný,

Boh Pán, ktorý je, ktorý bol a ktorý prichádza. My nie sme cirkev Branham, sme Cirkev živého Boha.

Brat Branham bol taktiež len hriešnik ako ty a ja. Ako často to dosvedčuje a hovorí: „Môj otec pálil alkohol...“ On nielen pil, ale alkohol dokonca aj pálil. Hovorí o svojej rodine a potom chváli Božiu milosť a hovorí: „Som len človek, ktorý našiel milosť pred Bohom.“ Je jednoducho nádherné, že sa žiadny človek pred Bohom nemôže chváliť! „...*ten, kto sa chváli, nech sa chváli Pánom.*“ [2. Korintťanom 10:17] Preto sme jednoducho vďační, že stojí napísané, že to, čo nie je pred svetom ničím, to si Boh vyvolil. [1. Korintťanom 1:27-28] Sme preto vďační za vyvolenie, za to, že Boh poslal Svojho služobníka. Z plného presvedčenia veríme, že on bol naplnením zaslúbenia „*Hľa, Ja vám pošlem proroka Eliáša...*“ [Malachiáš 4:5], že preniesol poslednú zvesť a že táto posledná zvesť je nesená a zvestovaná až do končín zeme.

Počul som práve brata Schmidta povedať Amen. Keď myslím na to, že niektorí z nás sú na spoločnej ceste už 60 rokov... s bratom Schmidtom sme 55 rokov na tej istej ceste. Máme za sebou dlhú cestu a až do dnešného dňa nebolo ani jediné nedorozumenie. Boh to jednoducho tak daroval. Rovnako to bolo aj s bratom Russom. Pritom skutočne myslím na ten piatok večer, keď som počul hlas Pána tak, ako vy počujte môj: „Môj služobník, posväť mi Leonarda Russa a Paula Schmidta ako starších.“ Bolo to jednoducho od začiatku Bohom takto vedené. Vidíme, ako Pán aj vás všetkých jednotlivo viedol. Bratia a sestry, my neveríme nejakému človeku, my veríme Bohu a veríme Slovu, ktoré nám zveril.

Dovoľte mi na záver čítať niekoľko veršov zo Zjavenia 19, pretože tam sme Bohom samým zaradení tam, kam skutočne patríme. Zjavenie 19 od verša 5:

„*A z trónu vyšiel hlas, ktorý povedal: Chváľte nášho Boha, všetci Jeho sluhovia, aj vy, ktorí sa Ho bojíte, malí aj veľkí.*“

Najprv výzva: „*Chváľte nášho Boha...*“ a potom:

„A zase som počul ako hlas mnohého zástupu a ako hukot mnohých vôd a ako zvuk silných hromov, ktoré hovorili: Hallelujah! Pretože prevzal kráľovstvo Pán, náš Bôh, ten Všemohúci.“

To bude ten okamih, v ktorom to zaznie. Niekedy sme už teraz v našom strede trochu hlasní, ale hovorím vám, potom to bude skutočne hlasné. Bude to veľmi hlasné. Zástup, ktorý nikto nedokáže spočítať, bude prinášať chválu a česť všemohúcemu Bohu, ktorý prevzal kráľovstvo. Nech Pán prevezme kráľovstvo v tebe a mne, nech v tebe a mne príde ku Svojmu právu, aby aj v tebe a mne mohla povstať chvála. Potom je vo verši 7 a 8 ukázaný zástup pred trónom:

„Radujme sa a plesajme a vzdajme Jemu chválu, lebo prišla svadba Baránkova, a Jeho manželka sa prihotovila. A dalo sa jej, aby sa obliekla do čistého a nádherného kmentu, lebo tým kmentom sú skutky spravodlivosti svätých. A riekol mi: Píš! Blahoslavení povolani k večeri svadby Baránkovej. A zase mi riekol: To sú pravdivé Slová Božie.“

Vyhľadali sme si to, a ak si to dobre pamätám, tak brat Branham hovoril asi 170-krát o Neveste Krista. Približne 170-krát hovoril o Neveste a vytrhnutí. Bratia a sestry, tak, ako mohol Ján Krstiteľ povedať: „priateľ ženíchov, ktorý tam stojí a čuje ho, veľmi sa raduje pre hlas ženícha“ [Ján 3:29], tak isto je to aj dnes v tomto čase. Tak, ako vtedy poslal Abrahám Eliezera, aby priviedol Izákovi nevestu, a Rebeka na otázku ihneď odpovedala: „Pôjdem“ [1. Mojžišova 24:58], tak ani ty a ja nepotrebujeme čas na rozmyslenie, ale na mieste, hneď, keď Slovo pozvania počujeme, sme povedali „Áno!“ Všetci, ktorí povedia Pánovi áno, patria k Neveste, veria každému Slovu, prijímajú ho a uchopia a budú pripravení na slávny deň návratu Ježiša Krista.

Nech je aj tento záver týždňa pre nás všetkých trvalým požehnaním. Že by sme sa radovali, že sme našli u Boha milosť, boli vďační za to, že nám bola odpustená naša vina a hriech, vďační za to, že sme počuli poslednú zvesť a zo srdca veríme, vďační za to, že sme mohli každé Slovo správne porozumieť. Všetko je milosť

a ešte raz milosť. Požehnanie všemohúceho Boha príd' na nás všetkých, na všetkých bratov a sestry po celom svete.

Keď myslíme na našich priateľov v Edmontone v Kanade, ktorí teraz počúvajú a sú 8 hodín pozadu, že čakali a modlili sa celú noc aj s rodinou Dorfer, ktorá je taktiež v Edmontone, a počúvajú teraz spolu s celou rodinou Elis. Keď myslím na to, že v Aucklande na Novom Zélande sú 8 hodín popredu. Boh nám všetkým skutočne daroval milosť – či je to ráno, cez deň alebo v noci, všetci po celej zemi sa pripájajú, všetci počúvajú, všetci veria a všetci majú účasť na tom, čo Boh práve teraz koná. Jemu, tomu večne vernému Bohu, ktorý Svoju Nevestu vykúpil, teraz ju volá von a pripravuje, aby sme sa s Ním stretli oblečení v žiarivo bielom rúchu, bez poškrvny a vrásky, obmytí v krvi Baránka, posvätení v Božom Slove a zapečatení Svätým Duchom. Jemu, tomu všemohúcemu Bohu, buď česť a chvála za všetko v Ježišovom svätom mene. Amen.

Povstaňme a spoločne Pánovi ďakujeme.

Predtým, ako budeme Pánu spoločne ďakovať, dovoľte mi spýtať sa, či máme dnes medzi nami bratov a sestry, ktorí svoje životy posvätili Pánovi a chceli by sa nechať pokrstiť. Máme medzi nami takých, ktorí by sa chceli nechať pokrstiť? Dnes nie. Tak budeme čakať. Skloňme naše hlavy. Dovoľte mi ešte raz spýtať sa: Kto by chcel svoj život Pánovi nanovo posvätiť a povedať Pánovi: Tvoja vôľa nech sa deje v mojom živote! Dokonaj Ty Svoje započaté dielo ku slávnemu dňu Tvojho návratu!

Bratia a sestry, ako krvou vykúpený zástup budeme dnes spoločne nahlas Pánovi ďakovať. Nemusí to byť príliš hlasno, ale všetci môžu otvoriť svoje ústa a srdcia a v Duchu a v pravde priniesť chválu Bohu. Boli sme predsa zavolaní von zo všetkého bludu, boli sme posvätení v Slove pravdy, skrze Svätého Ducha nám bolo všetko z milosti zjavené! Zaspievame ešte raz *Taký, aký som, tak to musí byť* a potom budeme spoločne zo srdca ďakovať.

[chórus]

Pozdvihnime naše ruky a spievajme to ešte raz.

[chórus]

Ďakujeme spoločne Pánovi.

Milovaný Pane, zo srdca Ti ďakujeme za to, že sa to stalo pravdou. Skrze Tvoju krv sme vykúpení, obmytí a očistení. Milovaný Pane, zo srdca Ti ďakujeme za Tvoju milosť, za Tvoje Slovo, ďakujeme Ti za každé zjavenie, za poslanie Tvojho služobníka a proroka, ďakujeme Ti za jasnosť Tvojho Slova, ďakujeme Ti z celého srdca a z celej duše, pretože si s nami všetkými učinil veľké veci. Haleluja buď nášmu Bohu od vekov na veky. Haleluja! Chváľte Pána! Haleluja!

Zaspievajme Ty si hoden.

[chórus]

Na to hovoríme všetci Amen. Dávame pozdravy všetkým bratom vo všetkých národoch a jazykoch. Myslite na mňa pri nasledujúcej ceste, žeby Boh daroval milosť, aby uverili všetci tí, ktorí sú určení k večnému životu, aby všetci tí, ktorí sú určení k Neveste Baránka, počuli poslednú zvesť, uverili jej a prežili svoju prípravu.

Ak Boh chce, tak budeme mať v našej krajine a Švajčiarsku mimoriadne zhromaždenia – na Veľký piatok 25. 3. v Böblingene v kongresovom centre, kde sme už opakovane boli, a potom na veľkonočnú nedeľu v Zürichu. Boh nech daruje milosť, že by sme tam mohli mať aj Večeru Pánovu. Jednoducho nádherné, že to Boh od začiatku tak viedol, že ešte môžeme mať nerušené zhromaždenia.

Všetkým našim bratom, či v Paríži, Bruseli, Lyone, Prahe, Bratislave, Bukurešti a skutočne kdekoľvek inde, nech Boh všetkých našich bratov požehná, kdekoľvek sa zhromažďujú. Už čoskoro bude počet plný a Pán sa vráti, aby nás vzal domov. Ak tomu všetci veríte, tak povedzte Amen!

[modlitby bratov]